

WADDENRITUELEN

Written by

Sander Juno

Planetenlaan 157-1
0646899175
Sanderjunoinfo@gmail.com

Golven slaan tegen een varende veerboot. Op het dek hangt MARCUS (32), een frisse gast waarvan zijn wallen verraden dat hij nu niet op zijn frist is, tegen de buitenkant van de passagiersruimte met zijn mobiel tegen zijn oor.

MARCUS

(aan telefoon)

Ja... Ja... ik weet dat het veel geld is... Ik weet dat het goede publiciteit zou zijn... Ik weet dat deze kans niet weer komt... Ik weet hoe hard je je best hebt gedaan om-

De persoon aan de andere kant van de lijn laat Marcus zijn zin niet afmaken. Hij houdt de telefoon even weg bij zijn oor. Hij kijkt kil voor zich uit, over de woeste zee. Daarna gaat de telefoon weer naar zijn oor.

MARCUS (CONT'D)

(aan telefoon)

Ik ben al op de boot.

Marcus luistert even. Zijn ogen dwalen af naar beneden.

MARCUS (CONT'D)

(aan telefoon)

Ja, dat is inderdaad lief van ze, ik zal even reageren... En ja, ik weet dat ik er niet alleen voor sta. Oké, doe.

Marcus hangt op en opent zijn Whatsapp-berichten op zijn telefoon. Eén van de laatst binnen gekomen berichten leest:

-Ouders van Ruud-

"Hey, ontzettend veel sterkte en gecontroleerd!"

"*gecondoleerd!!!"

Marcus swipet terug naar het overzicht van berichten. Hij scrolt naar beneden, en naar beneden, en naar beneden. Tientallen, al dan niet honderden berichtjes, van de afgelopen dagen, die allemaal op elkaar lijken. Met hier en daar eentje die met een andere intentie verzonden lijkt.

"Hey lieve Marcus, wat erg..."

"Hey man, gecondoleerd -hartje emoji-"

"Brooo, kan ik je om een gunst vr..."

"Ik stuur je veel liefs en kra..."

Marcus stopt met scrollen. Hij loopt naar de reling toe en kijkt naar de golven. Hij scrolt nog een keer, dit keer met zijn telefoon over de reling heen, hetzelfde resultaat. Hij kijkt weer naar de golven met zijn tong bedenkelijk in zijn wang.

Marcus zucht en trekt zijn telefoon terug van over de reling. Precies dan gaat de telefoon over. Op het scherm staat 'Ruud (werk)'. Marcus denkt geen twee keer na en gooit zijn telefoon overboord, die gelijk wordt opgeslokt door de donkere golven.

Marcus kijkt de telefoon achterna, beide handen op de reling. Hij ademt diep uit, een lachje komt van zijn lippen.

REIZIGER

Gooide je nou troep in het water?

Marcus kijkt naast zich, waar een REIZIGER, een man van middelbare leeftijd met een felrode jas, hem vragend aan staat te kijken.

MARCUS

Wat?

REIZIGER

Gooide je nou serieus troep in het water? De Waddenzee is een beschermd gebied, hè!

MARCUS

Oh nee, het was een soort betekenisvol moment, ik word de hele tijd gebeld door m'n manager en allemaal berichten dus ik gooide m'n telefoon-

REIZIGER

Je gooit gewoon elektronica in de Waddenzee, staat op de UNESCO werelderfgoedlijst, hè. Ik ga iemand erbij halen! Help! Héééélp!

De reiziger rent weg, zwaaiend naar aandacht. Marcus rent de andere kant op met een geschrokken blik.

Marcus kijkt nog een beetje schichtig om zich heen, en komt aan in een rustig hoekje waar wat koffie- en snoepautomaten staan. Er staat een REIZIGSTER, een vrouw van middelbare leeftijd, voor de automaat met wat muntjes in haar hand. Zonder Marcus aan te kijken spreekt ze hem aan.

REIZIGSTER
Is het niet schandalig?

Marcus stopt met lopen en kijkt haar angstig aan, alsof hij is betrappt.

REIZIGSTER (CONT'D)
Is het niet zonde? Vroeger had je hier een heel buffet en werd de koffie vers gezet door aardige, capabele mensen.

Marcus is opgelucht dat het niet over zijn anti-erfgoed praktijken gaan.

MARCUS
Uhh, ja.

REIZIGSTER
Voor je het weet zijn we allemaal robots, en zeggen en vinden we allemaal hetzelfde.

MARCUS
Ja... Het is inderdaad wel zonde. Ik kan mij nog herinneren dat ze hier hele lekkere tosti's hadden, met een soort speciale ketchup. Wij noemden het altijd eiland-ketchup.

Marcus moet zelf wat lachen om de herinnering en misschien nog wel meer om het feit dat hij deze nu deelt. De reizigster kijkt Marcus aan.

REIZIGSTER
Schandalig hoe ze dat van je af pakken!

Uit herkenning vormt er een grote lach op haar gezicht.

REIZIGSTER (CONT'D)
Ooooooh, jij bent dingetje!!! Van dinges!

Marcus kijkt wat opgelaten maar vermomd dat snel naar een behagende glimlach.

MARCUS
Ja, klopt, ja.

De reizigster zet een stemmetje op en zingt een jingle.

REIZIGSTER

"Rètetèt, eet wat meer courgette!"
Dat ben jij toch? Van die reclame?

MARCUS

Ha, ja klopt. Uhh, kan ik je op een
een gevulde koek trakteren? Ze
hebben geen courgettes helaas.

Marcus wijst naar de gevulde koek in de snoepautomaat. De
vrouw lacht veel te hard om zijn courgette grapje.

REIZIGSTER

HAHAHA! Nou, wat ontzettend leuk
vind ik dat, dat vind ik nou echt
leuk. Dat is heel attent en leuk
van jou.

Marcus beweegt naar de machine.

MARCUS

Ja, mijn vader kocht altijd zo'n
gevulde koek en dan deelde we die
later met z'n tweeën op het eiland
wanneer we naar de vuurtoren
gingen. Ik was 'm dan alweer
compleet vergeten, maar aan het
eind van de wandeling toverde hij
'm dan weer uit z'n zak. Ik kreeg
altijd het deel met de amandel.

De vrouw lacht hem toe. Marcus voelt in zijn zak en beseft
iets cruciaals.

MARCUS (CONT'D)

Oh shit, ik kan niet betalen.

De vrouw begint te lachen.

REIZIGSTER

Nou, zeg, ik heb genoeg gelezen
over je om te weten dat je echt wel
een gevulde koek kan betalen, maar
goed dan krijg je eentje van mij.

De vrouw gooit een muntje in de automaat en haalt er een
gevulde koek uit, die ze aan Marcus geeft.

MARCUS

Oh, dat is heel lief. Nee, weet u
het zit zo, ik heb geen telefoon.
Ik betaal altijd met m'n telefoon,
maar die heb ik net in het water
gegooid.

De reizigster verandert gelijk haar toon van dolgelukkig naar extreem bezorgd.

REIZIGSTER

In het water? In de Waddenzee? Dit is UNESCO, hè! Je kan niet zomaar omdat je op TV bent-

CUT TO:

3 **EXT. PIER - CONTINUOUS**

3

Marcus loopt snel weg over de pier, zijn hoofd verstopt onder een capuchon. In zijn hand de gevulde koek, deze stopt hij in zijn jaszak. Achter hem zien we de reiziger, reizigster en veerboot-medewerkers naar hem zoeken. Een andere JONGE GAST herkent Marcus zelfs met zijn capuchon op en roept hem na.

JONGE GAST

Courgette!!

4A **EXT. DE DIJK - DAY**

4A

Marcus loopt naast de kust op een geasfalteerd pad. Het gras kleurt de dijk groen om hem heen. Marcus moet zijn best doen om vooruit te komen door de harde wind. Zijn capuchon vliegt af, en wanneer hij deze weer opzet, vliegt 'ie net zo snel weer af.

5 **EXT. DE DIJK - DAY (FLASHBACK)**

5

10 jaar oude Marcus loopt moeizaam over de dijk. De gure wind waait hem bijna terug. Vlak voordat hij tot een complete stilstand komt voelt hij een hand in z'n rug. Marcus' vader glimlacht naar Marcus, zijn haren onder een muts vandaan waaiend om zijn ogen. Hij duwt Marcus vooruit en samen lopen ze door.

4B **EXT. DE DIJK - DAY (BACK IN PRESENT)**

4B

Marcus staat stil. De wind blaast langs hem. Hij staart voor zich uit, zucht en stapt door.

6 **EXT. WITTE TOREN - DAY**

6

Marcus kijkt omhoog naar een grote witte vuurtoren, met zijn handen in zijn zij mompelt hij wat tegen zichzelf.

MARCUS

Ik dacht dat 'ie rood was...

Een regendruppel raakt Marcus' gezicht. Hij deinst weg met zijn hoofd. Nog meer druppels volgen. Marcus loopt snel weg.

7

INT. CAFÉ - DAY

7

We zien een deur waarop een mannelijk poppetje met een grote witte baard is afgebeeld om aan te geven dat dit de deur naar het mannentoilet is. De deur vliegt open en Marcus verschijnt. Hij loopt door een leeg, bruin eetcafé, op weg naar de buitendeur.

CAFÉ-EIGENAAR

Hey!

Marcus draait zich om en ziet achter de bar de CAFÉ-EIGENAAR, een 60-jarige man met een grote witte baard, staan. De grote, intimiderende vent kijkt hem niet lief aan.

CAFÉ-EIGENAAR (CONT'D)

De WC is alleen voor klanten die iets bestellen.

MARCUS

Ik heb de WC niet gebruikt.

CAFÉ-EIGENAAR

Ik zie je er toch net uit komen!

MARCUS

Ik dronk uit de kraan... Ik heb geen geld want ik heb m'n telefoon...

Marcus stopt zichzelf voor hij opnieuw op de vingers getikt kan worden.

MARCUS (CONT'D)

...Ik heb gewoon geen geld, ja.

Marcus lijkt nogal verslagen. De café-eigenaar kijkt hem even aan, alsof hij Marcus snel probeert te doorgronden.

CAFÉ-EIGENAAR

Kom... Je krijgt van mij een koffie.

Marcus kijkt hem glazig aan, maar gehoorzaamt en neemt plaats aan de bar, waar de café-eigenaar een kop koffie voor hem neerzet.

MARCUS

Dankje... Uhm, mag ik je wat vragen? Die vuurtoren hierachter hè, was die altijd wit?

CAFÉ-EIGENAAR

Ja, da's de Zuidertoren.

MARCUS

Man, ik zou zweren dat 'ie rood was.

CAFÉ-EIGENAAR

Dat is de Noordertoren. Is nog een kwartiertje lopen die kant op.

MARCUS

Oh, oké en is die makkelijk te vinden? Wat als ik verdwaal?

De café-eigenaar kijkt hem even stil aan.

CAFÉ-EIGENAAR

Dan kijk je omhoog...

Marcus lacht een beetje om zijn blijkbaar sullige vraag en het directe antwoord.

CAFÉ-EIGENAAR (CONT'D)

Dat is het mooie van een toren.
Kijk je omhoog en zie je hem niet?
Dan wil dat niet zeggen dat 'ie er niet is.

Marcus kijkt de café-eigenaar aan, alsof hij twijfelt of deze woorden nou compleet onzin, of de meest wijze woorden ooit waren. Hij neemt uiteindelijk een slok koffie.

CAFÉ-EIGENAAR (CONT'D)

...Ben jij trouwens niet van die courgettes?

Marcus staat voor de rode vuurtoren. Deze is een stukje groter en breder dan de witte en staat aan de kust, met de duinen en verderop de zee als achtergrond.

Het is gestopt met regenen, wat overblijft zijn plassen regenwater op het asfalt om Marcus heen. De wind is wat gaan liggen.

Marcus kijkt naar de toren. In de reflectie van de plas regenwater naast Marcus zien we tien jaar oude Marcus samen met zijn vader naast hem op dezelfde plek staan. Marcus loopt door, het duinpad op, dat hem naar de zee voert. De reflecties in de plas van jonge Marcus en zijn vader blijven staan, eeuwig kijkend naar de rode vuurtoren.

9

EXT. BIJ DE ZEE - CONTINUOUS

9

Marcus staat op de kustlijn in het zand. Turend over het water, rolt er een traan over zijn wang. Hij rijkt naar zijn jaszak en haalt de gevulde koek eruit. Nadat hij de verpakking eraf haalt en terug in zijn jaszak doet, houdt hij de koek in zijn handen en breekt hem doormidden. Eén deel is net ietsjes groter en heeft de amandel.

MARCUS

Neem jij 'm dit keer maar.

Marcus gooit het deel van de koek met de amandel tussen de golven, onderhands en teder. Hij neemt een hap van de andere helft. Terwijl hij kauwt, kijkt hij naar de golven, die de koek lijken te aanvaarden en meenemen. Hij glimlacht.

REIZIGER

Hey!

Marcus kijkt opzij waar een man in een memorabele felrode jas aan komt lopen met een pas waar je u tegen zegt.

REIZIGER (CONT'D)

Hey! Wat had ik nou gezegd?! DIT IS
UNESCO!!!!!!

Marcus schreeuwt dit keer uit reflex terug.

MARCUS

FUCK JE UNESCO!

Alsof Marcus vloekt in de kerk. De reiziger wordt gek.

REIZIGER

OHHHHHHH! Ben je helemaal gek
geworden!? Dat is tegen het
internationale recht en-

Marcus rent glimlachend weg met de boze reiziger achter zich aan.

THE END